

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulimka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál,
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Bőjti predikáció.

(i.) Carne vale! Mondj bucsut a husnak! A vigalmak ideje lejárt, most már vezekleni kell. De hát miért kell vezekleni? Azért, mert nem vagyunk angyalok. Angyalaink ugyan vannak, de hála Istennek bármennyire ékeskednek szivjóság, észvilág és lélek-nemesség virágaiból font koronával: hus és vér élő vegyületei.

Távol legyen!

A mult idők távolába kell visszazsállani. Elibünk tűnik ott az ok, elibünk a példát mutató eszménykép.

Az isten-ember elmegy a Jordán vizéhez. János megkereszteli. A lélek szól Istennek nevében: „ez az én szerelmes fiam!” És a fiu elmegy a pusztába, hogy elvonultan, csendes magányban készüljön magasztos hivatásához. A pusztá magányának esendjét felveri a sátán. „A követ változtasd kenyérré.” „Nem csak kenyérrel él az ember.” „Szállj le e magasból!” „Ne kísértsd a te uradat!” „Neked adom e világot, hogy ha imádsz engem!” „Csak az egy Istent imádjad!”

Széditő mélység! Utólérhetlen magasság! Kainnak volt peccenyét adó nyája, de nem volt kenyere. Ezért Ábelnek halnia kellett. Ma is nélkülözhetetlen a kenyér s ma is sok Ábelnek kell esnie, s pedig csak azért, hogy a husban dúsakáló Kainok kenyérhez jussanak. Pedig talán jobb lenne, hogyha mindkettő megfelezné a magáét s testvérileg osztoznának.

Nabugodonozor oly magasán állott, hogy már istennel akart perbe szállani — és baromná változott. Ma is hányan képzelik magukat a földet az éggel összekötő ama létra csucán, a honnan a pusztá álmódója, Jákób

látta istent a földre letekinteni. Ki rugják a biztos talajt, a földet lábaik alól s nem halljuk meg a szót: „Ne kísértsd a te uradat!”

Ma is hányan vannak, a kikről elmondhatni a nagy költővel:

„... Önző, falékony husdarab
Mely, mint a hernyó, telhetetlen;
Mindig előre mász s harap.”

„Pedig mit ér, ha valaki ezt a világot megnyeri, de az ő lelkét elveszíti?”

Hallagassátok amaz eseményképet, midőn a sátán neki igéri az egész világot, ama esékélységért, hogy ötlet imádját: „Csak az egy istent imádjad!”

Bőjt van. Vezeklésnek ideje. Térj magadhoz ember! Szaggasd meg — nem ruháidat hanem szivedet. És ekkor eljön a hus-vétel ideje, megerkezik a feltámadás napja.

Különös! A társadalmi életől akartunk szólni és bőjti predikáció lett belőle. Na de se baj! Majd a feltámadás ünnepén.

Báli-tárcza.

— Morzsalék. —

Mottó: „Elmult magint a vidám hushágró kedd,
Farsangolótól elmult már a jó kedv,
Élted ember komolyan megfontold,
És fizesd ki, — ha bírod, — a szabó kontól!”
Don Pedro.
(Bartók Lajos.)

A „nulla dies sine linea” nálunk már olyan formát kezdett jelenteni, hogy nincsen nap bál nélkül. Egyik bál a másiknak adta az ajtó kilincset.

— En istenem! mit akartok azzal a sok menykő ballal! sohajtott érzékenyen egy ismerős bátyám

Egész hasábszáma szedték.

Egy évig csak gyászost viselt.

S hogy feledjen Párisba ment,

Később félgyszabba öltözött

S a színházba is megjelent;

S mire a farsang beköszönt

Hozta a lap Hymen-hírét:

És az elhunyt méltóságot

Réges-régen — elfeledték!

Hamvai Sándor.

Isten-kas.

(Történeti bevezély.)

(Folyt. és vége.)

Sámel pap a templomból érkezett haza. Betegségben fekvő nejének nagy láza van Csonka Gáspárral a (kántor) mesterrel vesződik. A három napos cseceimő úgy air, mintha csipnénk. Ehes talán, vagy valami je fáj! Az apa kisedet csitítja, karjain himbálja, s lágy hangon susogja: aludj kisedem, aludjál édesen! közben zápor könyvet hullat, mert eljöttek a „nem szeretem napok!” Az anya kevés vártatva ébred; a láz szünni látszik. „Oh Istenem! mi lesz velünk! mi sora vár gyermekeinkre! . . Cs. . . G. . . elárult!”

„Igazad van kedves Annám! Csonka Gáspár roszban tör a fejt!”

— „Büntesse meg az isten ötlet, büntesse meg igen nagyon, sohajt a beteg anya! Láttam a vasas katonákat, elhurczoltak, rablánczon, egy zsandár igen gorbán bánt veled!”

Csonka Gáspárt látta a harangozó, mikor feleségével székere a „háromszéki utra” hajtott. Háromszék vérbirája Kovács kapitány volt, szivtelen vérszomjas, magyarfaló gazember; minden faluban talált spicizlit!.

uram, a kinek három eladó leány virul a háztáján.

— De hisz csupa jótékonycél, kezdém kapacizálni a nehéz fejjü öreget.

— No . . . köszönöm én azt a jótékonyt, a mely egyenesen az én verejtékemből táplálkozik. Ha még csak egyet rendeztek, akkor leghelyesebb lesz, ha a jótékonycélú bálók által koldusbotra juttatott családapák javára rendezték. Arra még én is elmegyek talán. Szörnyűség öcsém ha elgondolom, hogy a farsangi bálók alatt keztyüre többet költöttem, mint a mennyit egy év alatt kiadok — eszmára. Hát ha már épen az a czélotok, hogy mennél többet költsetek, miért nem tanultok meg kézen járni? Hm.

S a jó öreg olyan kemény füstgomolyt bocsátott ki öblös tajték pipájából, hogy nekem úgy rémlett, mintha a szilágysági vasut első gőzmozdonyának kéményét pillantanám meg a láthatáron.

No de hagyjuk a jó öreget a maga bogarai-val. Nem a mai kor gyermeke ő. S nines is remény-ségem hozzá, hogy megérjen arra, mikép átlássa, hogy . . . hm, — a jótékonyt mindenek felett!

Szerényen meglapultam a pénztárnál. Éreztem, hogy itt ma nagy dolgok vannak készülöben. Keresem a palbászomat. Otthon feledtem! Igen rosz auspicium: talán jobb lett volna otthon felednem — magamat.

No de én nem is a magam jószántából ülök itt. A szerkesztői könyörtelen parancs szolított ide, hogy jól érezzem magamat.

— Hűnek tudósítást! Jó mulatságot! ez volt a napi parancs.

— Meglesz, meglesz redactor ur. Csak hogy honnan vegyem azt az élénkséget?!

— Az ördögben is! A tollából.

No hát volt abban egy kesi, de mind ki irtam a farsangon, a bőjtre csak a pusztá szár maradt.

A legelső hölgy volt a bál bizottsági elnök ur neje. Fényes öltözkénél csak arca volt hódítóbb.

Csonka Gáspár azért ment székere, hozzáméltó feleségével, hogy végezvén az örökös találkozón feladásait raboljon; mániája volt egész életében a rablás, most csaknem teletöltött Bazárt képez a mesteri haju, sok kereskedő megtalálhatná nála drága kelméit, ékszer áruit. Hja! K. kapitány embere szabadon rabolhatott bárhol is!

Felség árulással vádolták első sorban Sámelt — a gidófalvi papot, Jákót, S. is, D. t, L. t, B. t, stb.

— „Jó fogás — mondá elégtűlten K. kapitány — a sok kuttyából majd lesz fityegő szalonna . . . Csak tovább derék mest uram, önnek nagyra viszi Isten dolgát ha . . ha . . ha!”

Vajna igen jó szívű, eszes közember volt, ármá-lis nemes, mint szokta mondani. Tudatta a menekülőkkel, hogy indulnak félóra mulva!

Aztán Sámelhez fordult, a reábeszélés egész ostromával, mert feltette szeretett papja életét. — „Jöjj — ugymond Vajna — velünk, jöjj a bujdosó néppel bátor lelki pásztor! neked is vannak síró gyermekeid, a te hitvesed is gyöngye asszony, nem leszel gyáva ha minket követesz, ott is vigasztaló kell, hol a rémült nyáj meghuzza magát. Lesz helyetted ezer vérontó kar, Isten megacézolja azokat, s csendes fészkeinkre ha elül a vihar ismét vissza zsállunk! . . Bizunk a magyarok Istenében. . . Jöjj velünk szent atyus!”

Sámel valamit sugott Vajnának.

Tovább nem kísértette Kálvin követőjét.

A félóra eltelt. Vajna elől, József strázsamester hátul, a menekülő csapat közből megindult a béres gyerkőczök ostorpattogásától nem lehetett hallani a zokogást! . . .

TARCZA.

Mikor ő méltósága meghalt.

Összezúgtak a harangok,
A pap zsolozsmákat zengett,
A kastélynak ablakából
Nehéz gyászlebegő lengett;
Komor, bánatos apácák
Borultak a koporsóra,
S fényárját a csillároknak
Ezer nyelvű lángja szórta.
Az összegyűlt koldusok közt
Ezüst pénzt szórt a szolgál-nép,
Hogy az elhunyt méltóságért
A koldus is imádkozzék.
Kiadták a gyászjelentést,
Hogy ő méltósága ez és ez,
Titkos és belső tanácsos,
Kis keresztes, nagy keresztes,
Kinek neve, czime, rangja
Szegényül fér meg a szoba . . .
Ő maga meg könnyen megfér
Egy szűk, keskeny koporsóba.

Gyászt öltött a szolgál-sereg,
Zokogott a fizetett had,
És az ifju, bájos özvegy
Gyász ruhát próbált az alatt;
Méltóságos szép alakja
Azt is olyan büszkén hordta,
Bánatot a kristály-tükrök
Sima lapja — mosolyogta.
És eljött a bánat napja,
Megindult a hosszú menet,
Az özvegy ott zokogott, sirt
A drága koporsó mellett, —
Fényes hintó alig bírta
A fájdalom kínos terhét . . .
Könnyeit az újságírók

— A jó vezér elől jár a csatában, jegyzé meg egy ur mellett.

— Egy ilyen kedves vezér pedig csak diadalra vezethet, gondoltam én. (A mint tetszik is látni, nekem is vannak olykor jó gondolataim.)

Az első ígéző jelenség után még egész sora következt a kellemes meglepetéseknek. Szébbnél-szebb rózsabimbók és kitejtett virágok. A Triumphi-Exposition-tól a szerény ibolyáig egy egész virágos kert volt itt. Háromszor kellett meghegyeznem a czeruzát, mert ugyan annyiszor törtem el a hegyét. Hitvány ólom darab! nem is vagy te méltó ilyen nevek leírására. Hogy is írta egy jámbor vidéki tározairó? Igen... szívárványba és rozsa felhőbe kellett volna tollamat mártanom, hogy méltó legyen azok leírására.

És a toilette-ek? Alter és Monsterli ne hagyj el!

Mikor a tiszteletjegyet megkaptam nem tudtam még elképzelni, hogy mit jelenthet rajta a felirat: „szerkesztőség!” Vagyis, hogy miért van e szó után felkiáltó jel téve.

Hanem mikor később lepillantva a ragyogó terembe önkénytelenül kiröppent a szó ajkamról: „ah!” — kezdtem megérteni a szellemes symbolum jelentőségét.

*

E közben felállottak a párok és kezdetét vette az első négyes. Huszonkét pár járta Mivel pedig rideg kötelességem a pénztárhoz bilincsel, csak a magából gyönyörködhettem benne.

De nem bántam meg. Ajtay szolgabíró ur t. i. érdemeit akarván szerezní a gomblyukába tűzött rendezői szalagra, oda szegődött helyettes pénztárnoknak mellém s a régi jó idők emlékeivel úgy elragadt abba az ismeretlen világba, hogy szinte rosszul esett kiöcsudnom belőle, mikor a ruhatár felügyelő át nyújtotta a felsőmről a piros czédulát.

— Ej ni! be jól áll azon a rokkon az a piros szalag! szólott egy ur a szolgabíró rendezői jelvényére mutatva.

— Az óm! szólott egy másik. Mintha csak a becsületrend szalagja volna.

(— Menyő egy érzékeny ember ez az Ajtay, gondolni magamban, hogy ez még erre is meg akar szolgálni; bizonyísten megérdemlené, hogy ki cseréljék egy Ferencz József renddel. No de arra akad más, a ki nem akar megazolgálni érte!)

*

Ha egy egy kötetes német regényben legalább is hatszor ebédelnék, miért ne vacsorálhatnánk mi egy tározacikkben egyszer?

Fel megyek az étterembe, elkezdem gusztálni az étlapot. Mindjárt az első sorban reám mosolygott a jelentőségteljes felírás: „malacz pecsenye.”

— Pincér! hozzon egy részletet!

Mindjárt elő is került, még pedig olyan adagban, hogy bámulva kockáztattam e kérdést:

— Talán csak nem családjegyre szól?

Ideális gondolataimnak helyét elfoglalta a próza. Eppen hozzá akarok fogni az evésnek, midőn a hatam mögött két ur diskursust kezd egymással.

En édes Istenem! hogy a szegény vidéki journalának még egy porció malacz pecsenyét se lehet elfogyasztania nyugodtan! Ez a két ur talán megakart téríteni a pokol torkához közeledő újságíró lelkemet, vagy mi: elég az hozzá, hogy ottan elkezdik kegyetlenül kritizálni lapunkat. No mert egy vidéki lapnak ha előfizetői kevés számmal is vannak, annál több a kritikusa, a kik pedig azt hiszik, hogy ha elolvastak

Tíz hosszú napot s még hosszabb éjszakát töltött „Isten kasban” a menekült nagy csapat. Ezen idő alatt elmúlt a vihar!...

Decz. 14-én a minden részből nagy hadtesté nőtt székelység a P... R... árulótól elvett levél utmutatása folytán váratlanul lepte meg H... megerősített táborát közel Réka sirjához a Rika-szorosban. A monda szerint Attila itt temette el feleségét Rékát. Rosz helyet választott tehát H... parancsnok táborának, mert ha egyébtől nem a Hunnok bosszúszülő szellemétől tarthat ott, mint babonás hitű fajzat...

Váratlanul vette eleven sánczba a székelység a lakmározó ellenséget. Pár órai csodaszerű roham után ellenséges főekkel, ember derekakkal, karokkal díszít fel a lombtalan fák ágait a bosszu hevétől elragadtatva, pedig többnyire bot, vasvilla, kasza, fejsze volt a fegyver. H... táborra elszaladt felényire apadván... Udvarhelyszékre viradt a gyásznap, majd N.-Enyed felé húzódott a rabló, gyilkos had... Templomok, iskolák, falvak nagyrészen ekkor lettek feldúlva, elhamvasztva... Kastélyok lakói, nemes közrendű családok magyarságának vére megfesté a szörnyetegek kezét. Ekkor monda a síró dalnok.

„A sebzett vad a rengetegben

Kinjainak bangot ad,

Magát az eltiport magyarnak

Kisírni sem szabad!...”

1849. szept. 20. volt az a nap, melyen túl a székelységtől nem grázolt többé ellenséges tábor. De jött nyomban a másik rossz. Miután a forradalom árja a világosi hegyeknél megtört 1850 en kezdve jött a tisztujítás időszaka. 1850. febr. 10-én megjelent a magyarországi seregek főparancsnokától egy rendelet, melynek minden pontja élesen sérté a protestáns egyház önkormányzati jogát.

két kötet francia regényt, s egy napilapnak rendes előfizetői, erre egészen illetékesek is.”)

Petőfi mondta annak idején, hogy:

— Kettőt utálok lelke mélyéből: a tejfeles tornát, meg a kritikásokat!

Egy olyan universalis zseninek megbocsájtható az ilyen elhamarkodott nyilatkozat. Mi bizony jó néven vesszük az alapos és higgadt kritikát mindenkr, és mindenkitől; de kérem alászan nem csak az irodalmi munkássághoz szükséges kellék az irodalmi műveltség, — rá fér biz az a „kritikus” urakra is!

E közben szerencsésen lejárt a tánczrend első fele része.

Táncztól kipirult arcu hölgyek, verejték lepett urak csak úgy tödultak az étterembe, követe a barna fiúk légiója által. Új élet szállott a csendes szobába is, az előzékeny pinczerekbe is.

Virág Lajos komor arcczal ült helyén, előtte érintetlenül a párolgó vacsora. Na ez bizonyosan toasz-tirozni fog, — sugá mellettem ülő szomszédom.

— Uram! hangzott e pillanatban a főjegyző ajkairól.

Kit éltetett, kiről szólt az ének?

Kiről másról, mint a derék Domby Lászlóról, a ki mint a zilahi műkedvelő-társulat igazgatója társulatát jött képviselni.

En istenem! Ki ne emlékezne még reá közülünk. Szép, férfias alakjára, édes csengésű szavára. Mikor a „Betyár kendőjé”-ben olyan szépen, olyan meghatóan tudta alakítani a betyárt sötét fájdalomával, megrázó lelki furdalásaival! En mint gyermek láttam tőle, de még ma is élénk emlékenben él.

Somogyi Kálmán ez alatt kenyérgolyókat gyúrt s látszott rajta, hogy zokon veszi, mikép megvonták tőle a szót. Egy vidéki urambátyám pedig váltig hajtogatta a fejét: „jól beszél... ühüm... tiszta, szent igaz!”

Alig ült le a város pennája, már egy másik penna kívánt szólni. A „kis” doktor, mint egy szép leánytól emlegetni hallottam.

— Mint a műkedvelő-társaság pennája kívánok szólni... kezdte a szónok.

Egy ur a harmadik asztalnál a pohár fenekén, keresztül kívánta látni a szónokot.

Az aztán nem is maradt szégyenben. Az „örökké lovagias doktor” persze Domby Lászlóné urhölgyet, mint szeretett, volt primadonnákat köszöntötte fel.

Hatalmas „éljen” dördült fel. Minden kéz nyújtotta kocziatára poharát. A szeretett primadonna igen kedves benyomást tett reánk mosolygó arczával, a mint nagy szerényen körbe járt kocziatani mindenkivel.

Virág Lajost csak nem hagyta nyugodni a — lelkiismerete. Kocziatás alkalmával észrevette, hogy nagy visszaélést követett el a derek bálelnök ellen. Ujból felállt.

— Kívánom, ugymond éltetni az én kedves bajtársamat Somogyi Kálmánt, a műkedvelő-társulat veteránját...

Egy pár vidéki ur váltig kereste szemével a veteránt. En magam is kíváncsian néztem hátra, hogy megöszült-e már?

— ... a kivel gyermekkorunktól fogva Thalia szolgálatában állunk: kezdtük a gyermekszerepen s ő úgy nőtte ki magát első szerelmessé...

Az első szerelmes egy szeretetteljes pillantást vetett mellette ülő — neje felé. A ki ezt a pillantást elleste, elibe helyezi a Nagy Imre alakításának

*) Ne érzékenykedjék monsieur San(s)D'or! Egy-két egyén magán nézete nem képez még közvéleményt. S a közvélemény megmutatta, hogy lapunk jó uton halad: a közönség nagymérvű pártfogása által.

Szerk.

Benn Háromszéken Kovács kapitány volt a rémhatalom. A protestánsok templomait Menageriának tartotta; kardosan, csengő sarkantyúval, feltett sipkával lépett a szöszökre, beparancsolta a városi, s falusi közönséget halál fenyegetésel, ő predikált a szentség törő! Elmondta előzményül, hogy a honnan kutyák ugatnak odaállni alacsony dolognak tartja. Hirdette, hogy a kik láztó papjok beszédét követik: halállal lakolnak. Költött császári parancsainak olvasásánál esendet parancsolt, maga is sipkáját megemelte... stb...

Hol voltak Luther, Kálvin, Husz tanítványai?... Hát nem lehetett leütni a szentség törőt? Hát a béke tüdő istenség villáma mind elfogyott?! A papok nagyrésze Marosvásárhelytől elkezdve Józsefstadtig el volt zárva, a honn maradtak úgy jártak, mint a tanítványok a Megváltó halála napján! A jó Isten pedig betöltte az egykori huszár kívánságot: nem segített sem egyiknek sem másiknak, ... nézte: mire vetemedhetik az ember!?

* * *

1853. márczius 14-én Samelt is haza csapták a marosvásárhelyi tömlöczből. B. emlékü B... püspök felruházta hatalommal, hogy Csonka Gáspárt azonnal elcsapja. Az apostolok oszlása ekkor volt igazán szomorú, midőn a lángelméjű huzafi papok érdemlett állásuktól vagy megfosztattak, vagy számkivettettek nyomortanyákra, valamely kis csiny jövedelmű egyházakba. Ezt mind megtehetette akkor K. kapitány!...

Oh mennyi igazat, fájdalmast lehetne még elmondani!... Elmondják sorban mások. Mondják is el, ha van módjuk benne és kegyelet vajmi parányi azok

azon jelenetben is, midőn mint Romeó először találkozik Fáy Szerénával.

Még sem veszett ki a Montechi-Capuletti vér!

— Eljen, eljen! dördült fel a t. ház, a mint a sikerült szónoklat bevégeződött.

En be voltam rekedve s így az elmulasztott éjjeneket e helyen pótolom; kívánva, hogy a három ünnepeit igen sokáig éljen!

Igy végződött az utolsó s tagadhatlanul a legfényesebb bál az idei farsangi sasionban.

Báli referensi tollam pihenj... pihenj te is! Szerepet kell, hogy cserélj; s most már bőíti praedikatiókat fogsz majd írni a tisztelt publikumnak.

— Memento mori!...

A jelenlevő szépek névsora. Urhölgyek: Somogyi Kálmánné, Bund Vilmosné, Lukácsffy Ödönné, Kanyó Ferenczné, Keller R-né, Barbóczy Jánosné, Szathmáry Dánielné, Halmágyi Miklósné, Keresztes K-né, Pataky Józsefné, Huberth Józsefné, dr. Ajtay Endréné, Ruzska Ignáczné, Ajtay Albertné, Virág Lászlóné (Zovány), Valentini Nándorné, Papp Jánosné, Mártonffy Dezsőné (Zilah), Telegdy Mártonné, Elekes Béláné, özv. Lukácsné (Görcsön), id. Paskuj Istvánné, Domby Lászlóné (Zilah), Borbély Sándorné (Zovány), Surányi Ferenczné, Farkas Józsefné, Farkas Károlyné, Korbuly Lukácsné (Kraszna), Macha Gusztávné (Kraszna), Kovács Istvánné, Ketely Istvánné.

Kisasszonyok: Bund Matild, Huberth Magda, Ilona és Kata, Kanyó Ilka, Szathmáry Irénke és Erzsike, Huberth Mariska és Blanka, Ruzska Erzsike, Virág Erzsike (Zovány), Valentini Etelka, Molnár Amál, Szabó Gizuka, Lukács Gizella (Görcsön), Paskuj Gizella, Borbély Mariska (Zovány), Vincze Róza (Borzás), Farkas Matild, Hitter Amália.

San(s)D'or.

Közzgazdaság.

A szilágy-somlyo vidéki gazdasági egylet nevében — egy ménes alakítása iránt — kibocsátott felhívás oly eredményre vezetett, mely ha némelyek vérmes reményeinek egy előre meg nem felel is, kezdetnek éppen elég.

Ez ideig ugyanis 32 darab csikó lett a felállítandó ménesbe bejelentve.

A felhívás kibocsátása óta eltelt rövid időt s általában az új intézmények iránti, nem mindig indokolhatatlan idegenkedést tekintve, az eredménnyel nagyon is meg lehetünk elégedve. Bátran feltehetjük, hogy a kedvező alkalmat még számosabban is fel fogják használni s a bejelentések száma még pár hét alatt alatt is gyarapadni fog.

Minthogy az egyes gazdákra eső költség annál kisebb lesz, minél jutányosabb árban bérelhetünk s más felől minél feljebb emelkedik a bejelentések száma, annál több felé oszlik el a legelőtér, ménes, pásztor stb. ezimen fizetendő költség; a bejेंटők a közügynek és önmaguknak tesznek hasznos szolgálatot, ha csikólegelőül alkalmas helyiségek után tudakozódnak, hogy a lehető legalkalmasabb és legjutányosabb áru legyen idejében kibérelhető — más felől mennél több gazdát igyekeznek megnyerni a bejelentésre.

A felhívásban kijelölt létszám, melylyel a ménes felállítás megkezdhető már eddig elő is biztosítva lévén, fel kell használnunk az időt, hogy a szervekedéssel legelő helyiség kibérlésével minél előbb tisztába legyünk.

A ménes felállítás első évében valószínűleg nagyobb kiadással fog járulni, mint annak megszilárdulása esetén a későbbi években. Hogy tehát ugy a ki-

iránt, kik méltatlanságot szenvedtek, meghaltak a nagy nemzet szent ügyéért!...

Ide jegyzem, a szereplők végét, azokét kiket Isten nem hagyott büntetlenül utoljára is!

P... R... árulót Köpeczen félholtra verték. Még azután sokáig dadogott. Utálta megvetette minden ember még saját gyermeke is. Utolsó pillanatában mikor e szavakkal adta ki álnok lelkét: „oh nagy baj van köpeczen!... segítség... kegyelem!” ekkor látta a falu dögéze, hogy az árulót tetvek ették meg; rothadt teste megindult, nem lehetett felöltöztetni a halotti ruhába, kocsonyává főtt testét mondhatni mesztelenül tették lópokróczba göngyölve egy gyalultatlan ringy-rongy deszkából össze takolt ládába.

Átok legyen sirján örökké!

Csonka Gáspár még három ízben vádolta papját B... eszperesnek, mert neki Urvacsora vételkor a papja mindig azt monda: „vegyed és egyed ez az én testem!” Még 12 évig ült a pulpitison... Sámel meggyőzte a népet, hogy ez méltó büntetése; éljen Judás mentől tovább... s a szeretett papért a hívek a mesteren kitöltendő nemes boszuba belenyugodtak. Megjegyzendő, hogy a gyermek tanítást a pap végezte — saját lakásán. — Az ének vezetésre sem volt képes sokáig — két év múlva ördögövé lett. — Felesége megszökött Oláhországba, s a vén kánya maga főztevel élt 10 éven át. Az utolsó időben piros posztóból — mit lopott, — palástot varrt magának abban jött-ment a baróti vásárho is, fején egy bőr rosta volt a korona. Aur Éva nevé bolond cigánynt képzelte feleségének. Napról-napra száradt, mint a kehes gebe, egy őszi esős napon végre szalonna lett belőle: a kakas üllőre akasztván fel ma gát.

bérlendő legelő területre mint annak helye s bérösszege felett legalább a főbb tételekben idejében megállapodás létesülhessen, felkérem a bejelentő gazdákat, hogy folyó hó 27-én pénteken délután 2 órakor Sz.-Somlyón a gazdasági egylet helyiségében, — a ménes felállítás tárgyában tartandó értekezletre minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Szilágy-Somlyó 1885. febr. 24.

Bölöni Sándor,
gazd. egyl. titkár.

Különfélék.

* **A sz.-szolnoki ev. ref. egyházmegye esperese** a tavaszi közgyűlést Tasnádra március 22-re hívta össze. Az igazgató tanács határozata folytán eme gyűlés kezdetét veendi elhunyt főpásztor Nagy Péter emléke felett tartandó ünnepélylyel, hol is imát Nagy László esperes, emlék beszédet Surányi Gyula e. m. főjegyző fog tartani.

* **A sz.-somlyói kaszinó** évi rendes közgyűlését f. hó 22-én tartotta meg. A közgyűlés határozata folytán koszorus költőnk Jókai Mór születésének 60-ik évfordulóján táviratilag üdvözlötett.

* **Honvédegyülés.** A f. évi február hó 22-ére hirdetett honvéd gyűlés mint halljuk igen népes volt. A gyűlés lefolyásáról kimerítőbb tudósítást nem vetünk; de annak főcélja értesülésünk szerint az elágott, munka képtelen és így segélyre szorult honvédek összeírásában kulminált.

* **Martius 15-ikén** a szabad ságharcz kezdetének napján a n.-várad egyetemi ifjuság a polgárság csatlakozásával szokás szerint nagy ünnepélyt fog rendezni. Ez alkalommal egy hazafias színművet szándékszik az ottani műkedvelő-társulat színre hozni, melyhez Egli Minály tehetséges fiatal költő, lapunk munkatársa írja a Prologot. Hogy milyen forduló pontot képez e nap történetünkben, azt minden magyar ember tudja. Ezen országsszerte ünnepelt napot más városok példájára mi is siessünk megünnepelni!

* **A táncmesterek veteránja** a jó Kajetán bácsi a jövő hó 1-ével körünkbe érkezik. Ajánljuk a derék táncmestert a szűlők figyelmébe.

* **Kérésem.** Felkérjük a helybeli egyleteket, miszerint úgy a saját, mint a közönség érdekében a keblükben keletkező mozgalmakat a közgyűlésekre szóló meghívást és a gyűlések eredményét lapunkkal tudatni sziveskedjenek. Ez így van szokásban világszerte mindenütt s lapunk mint a városunk és vidéke szellemi organumának úgy felelhet meg kötelességének s csak úgy lehet hű tükré társadalmi életünknek, ha azon megmagyarázhatatlan közöny mely lapunk irányában egyes társulatok részéről fenn áll a kölcsönös támogatásnak enged kelyet. Épen úgy felkérjük a vidéki értelmiség, különösen a lelkes, jegyző és tanító urakat, hogy a vidéki események gyors értésünkre adásával lapunkat támogatni sziveskedjenek.

* **Helyreigazítás.** Lapunk ez évi február 12-iki számában „betöréses tolvajlás” czimén megjelent közleményünk mint meggyőződöttünk időelőtti volt. Mert jöllehet a rendőri előnyomozás alkalmával a gyanuval Veisz Herman lett terhelve s le is tartóztatva, de hogy jogos-e ezen gyanu vagy sem, azt a büntető igazságszolgáltatás lesz hivatva kideríteni, s annak elébe vágni nem kívánunk, mert a fejlemények szerint nincs kizárva, hogy a rendőri nyomozás és gyanu téves uton indulhatott. Mint értesülünk a vádlott már szabadlábba helyeztetett, s hasonló esetekért még eddig büntetve nem volt.

* **A zilahi kaszinó egylet** március 22-én a megyeháza nagytermében thea-estélyt rendez.

Székelv földön a mestereknek nem tanácsos azt mondani, hogy „Csonka Gáspár volt az édes apja” ezért megölnék igazi apjokat is!

Héj pedig ma is sok Csonka Gáspár él a világon!...

Plutó vele!

Kezd komikussá válni a dolog!... Ne ítélj kedves olvasó!... A történetet meghamisítani nem szabad!...

Kovács kapitánnyal pedig az történt, hogy egy napon, talán a „nadrágulyától” meg fájt a gyomra. Nem nagyon respektálta görös barátunk a „Májor”-ságra emelt hóhért. fájt a feje is... borzongatta a hideg is... ordított mint a fenevad... a jó háromszéki asszonyok löttak-futtak... vége a „Májornak” vihogtak nagyon... fázik szegény... herbathét neki... többeske nadrágulyát... párnát a lábára, derekaljt a gyomrára... kössétek be a fejét láma kendővel...

... A feje helyett a száját kötötték be... a párnákat a 10-ik szomszédból is hordták... az ad jutás urat kivezeték a beteg mellől... mert mindjárt meghal... Egy természetes asszony mély keservében felült a párnák hegyibe...

Egyszer hangzik a nevetés... meghalt... megdöglött... a veszett kutya, ki másokat tartott kutyának... Nem félt sem Istentől, sem embertől!...

Árok neki!...

A gyeheha ha van süsse izzé-porrá... ha nincs... legyen elkárhozott kiatoknál egyebet mond felőle!

C s i l l a g .

* **Az „országos veres kereszt egylet” sz.-somlyói** fiókja március 1-én d. u. 3 órakor fogja megtartani a városháza nagytermében évi rendes közgyűlését. Az egylet nem bocsát szét meghívókat, meghívóul szolgáljon ez értesítő minden érdekeltnek.

* **A bőséhi ref. pap-tanító állomásra** Ignác Márton n.-enyedi segéd-lelkész választott meg.

* **Közgyűlésre meghívás.** A Sz.-Somlyó városi temetkésési egylet rendes évi közgyűlése folyó évi március hó 1-én délután 2 órára — a színházi terembe tüzetett ki; mire az egylet tagjai tisztelettel meghívotnak. Szénásy Miklós tem. egyl. elnök.

* **Iskola építés.** A vallás- és közokt. miniszter a rátoni közési iskola fő és melléképületének átalakítására s az ottani kerítés helyreállítására 1167. frt. 68 krnyi. államsegélyt engedélyezett. Ezen munkálatoknak vállalkozás utján biztosítása végett f. évi március hó 4-én délelőtt 9 órakor Rátonban a község házánál, szóbeli és írásbeli zárt ajánlatok elfogadása mellett nyilvános árlejtés fog tartatni. A készpénzbeii költségeken felül a község az építmény anyagainak összehordására a megkívántató igás erőt s az ács munkához szükséges kézi napszamosokat ingyen fogja kiszolgáltatni. A tervek, költségvetés, épületi leírás, az árlejtési és építési feltételek folyó évi február hó 22-étől fogva a fentemlített helyen ez évi március hó 4-éig bármikor megtekinthetők és ugyanott átvehetők az írásbeli zárt ajánlati minták is. Felhivatnak tehát vállalkozni szándékozók, miszerint a fent kitett napon és órában előírányzott építési költség után számítandó 5% tóli bánatpénzzel ellátva, a kitűzött helyen vagy személyesen megjelenjenek, vagy pedig jogérvényes írásbeli zárt ajánlatukat az 5%-tóli bánatpénznek mellékelte mellett Vass Lajos ref. lelkész és községi iskolaszéki elnök-höz a kitűzött határidőig annál is inkább küldjék be, mert a később érkező ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak. Ajánljuk ez építkezést a vállalkozók figyeimébe.

* **A krasznai „ifjusági egylet”** által febr. 15-én rendezett jótékonycélu bálon felülfizettek: N. N. urnó 5 frt. Nagy Domokos 50 kr. Kátay József 60 kr. Magyary Lajos 60 kr. Tamás Ferencz 30 kr. D. Deák József 3 frt. 50 kr, Belle Gyula 50 kr, Miron Márton 50 kr, Korbuly Lukács 50 kr, Macha Gusztáv 50 kr, Csomay Sándor 50 kr, Gáll Lőrincz 50 kr, Vincze Rózika 1 frt, Gáll István 30 kr, Nagy Miklós 20 kr, Kemény István 20 kr, Összesen 15 frt 20 kr. Fogadják a szíves adakozók a rendezőség legmélyebb köszönetét. Tóth Bertalan egyl. pénztáros. A krasznai „ifjusági egylet” febr. 15-én sikerült batyus táncvizigalmat rendezett, melynek csak a kora reggel vetett véget. Szerencsénk volt az urhölgyek közül följegyezni: ifj. Beteg Mártonné, Belle Gyuláné, Csató Imréné, (Hosva) Csomay Sándorné, D. Deák Józsefné (K.-Horváth), Farczádi Mihályné, Gáll Lőrinczné, Gáll Istvánné (Rátonvölgy), Korbuly Lukácsné, Kemény Istvánné (Varsolcz), Macha Gusztávné, Matolcsy Gynláné (K.-Horváth), Miron Mártonné, Nits Mártonné, Stefanovics Tivadarné, Tolvaly Zsigmondné, (K.-Horváth.) Leányok: Bakesy Berta, Csathó Emma és Jola (Hosva) Gáll Emma és Koszta Juliska (Rátonvölgy), Kemény nővérek (Varsolcz), Lázár Teréz és Emma, Matolcsy Ilonka (K.-Horváth), Tóth Biri (Hosva), Vincze Rózika (Borzás.) Együttal Stefanovits Tivadarné és Farczady Mihályné urnők szíves fogadósáikért fogadják e sorok által a rendezőség hálás köszönetét.

* **Elevenen elégyt.** Lakatos Mária 70 éves özvegyné, vidékszerte ismert kártyavető- és kézből szerencsét olvasó nő febr. 16-án Krasznán elevenen elégyt. Ugy látszik ez az év Faraó utódjaira végzetserű, mert nagyjaiik sűrűn költöznek ahurik honába. Lakatos Mária vagy, mint monák Marja sem gondolta hogy ily tragikus halált haljon. Régen beteg volt már. Nem folytathatta jósnői szerepét, mely nem megvetendő honorariumot hozott. Rég nem olvasott már, bogár szemekből, szűzességtől reszkető kezekből; a betegség nagy ur. Azok pedig föl nem keresték, mert lakása mindenütt volt és sehol. Utolsó tette — ha jelek nem csálnak — annyszor ismételt mestersége a kártyavetés volt, mert azt lelték körűlte, ezek úgy látszik éghetetlenek. Tehát kártyavetéshez fogott, hogy megtudja, van-e még sok alig-alig pislogó életmécseiből — ez volt halála. Sötét volt, így mécsét, melybe világot Stefanovits ada meggyújtja, de ereje nem volt, mert a szerencse blatt összeszedése közben mécsét feldűt; számaágya lángha borult, menekülni nem birt, segélyért hiába esdett, míg végre eszméletét veszelve, másnap febr. 17-én óriási kínok közt megszuñt szerencsét mondani, csak megüszkösdött tetem volt.

* **Statistikai adatok** a sz.-somlyói járásban 1884. évben történt népesedési mozgalmakat illetőleg: Az év folyamán meghalt 437 fi- és 439 nőnemen lévő, összesen 876 egyén. A legübb haláleset a születés 1 első hetében fordult elő, szám szerint 137, azután 4 kortól 6-ik évig 349, — az aggkorban 60 éven felül 115. A többi haláleset 7 éves kortól 59 ig történt. A 876 halálesetnél a betegok csak 32-szer folyamodtak orvoshoz, — mely körülmény igen sajnós világot vet népünk közművelődésére — és fájdalom, hogy e tekintetben évről-évre hasonló tapasztalatokat teszünk. A legübb haláleset az év I. és III. negyedében fordult és pedig az I. negyedben 275, a III. negyedben 209. A főbb betegségnemek a következők: Veszélyesített gyengeség a gyermekkorban 205. Végelgyengülés 67, torok és tüdőlob 114, tüdővész 75, vízkór és bélharut 103 és véphas 85. Az év folytán vészkelte 298 par: — született 616 fi- és 560 nőnemen lévő törvényes gyermek, továbbá 49 fi- és 49 nőnemen lévő törvénytelen gyermek!!! s így az összes születetés 1274, mely összehasonlítva a 876 halálozással, szaporodás mutatkozik az 1884. évben 398. — Aspectamus in futuro meliora! K. R.

— Vettük a „Képes Családiapok” 22-ik számát a következő érdekes tartalommal: „A női nevelés.” (Elbeszélés folytatása.) Majthényi Flórától. — „Előhang a Szeptember című verses regényhez.” (Költe-

mény.) Reviczky Gyulától. — „Éjjel.” (Fővárosi kép.) Bródy Sándortól. — „Követválasztás.” (Elbeszélés folytatása.) Berényi Lászlótól. — „Ujabb írónk.” (Vázlat.) VII. Dóczy Lajos, VIII. Arany László, IX. ifj. Ábrányi Kornél.) — „Tisztító tűz.” (Regény folytatása.) Szentiványi Emiltől. — „Fényben, arnyban. (Dalok: XV—XXIV.) Dívéki Gyulától. — „A sarga róza.” (Elbeszélés vége.) Várkonyi Dezsőtől. — „A sévresporezellán történetéhez.” — „Hamvázó szerda.” (Heti tárcza.) Bolygótól. — Képmagyarázatok. — Mindenféle Képeink: A róka-fark. — Törvényszék Marokkóban. Bőjtü baleset. Melléklet: Az „Apa és fia” című eredeti regény 120—144 oldala. — Mai számunkhoz van mellékelve a „Nővilág 5. száma a következő tartalommal: A próba. (Utítáram elbeszélése.) B. Bártfeld Jenőktől. — A kis dáma. (Rajz.) Alföldi Edétől. A nap fiának házassága. — Ének a látezatról. (Egy eredeti operette kupléiból.) Falusitól. — A divatról. (Havi tudósítás.) Bocsnányi Lenkétől, stb. — A borítékon: Heti naptár. Sakk-talány. — Szótalány. Összetett szám-rejtvény. — Szám-rejtvény. — Kockarejtvény. — Talányok megfejtése. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — A szerkesztő postája. — Jutalmi szelvény. — Hirdetések. — Előfizetni: Méhner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelue utca 8. sz. Egész évre 6 frt, félre 3 frt, negyedre 1 frt 50 kr.

CSARNOK

Emlékeim.

Irtá P. Szathmáry Károly.
(Folytatás.)

Szerény háztartásunk daczára, a mi házunk volt az enyedi társasélet központja — Reményi és Plotényi, Balászné, b. Orbán Balázs és Petterson angol író, több napig időztek nálunk; Petterson pár héti; meg is emlékezett munkájában rólunk. Zeykék, Keményék szintén gyakran meglátogattak.

Reményi régiség iránti hajlamai rajtam hajótörést szenvedtek. Akkor érkeztek meg régiségeink Pestről, melyeket épen összeállítani készültem. Reményi mohón kapott utánok.

— Apropos Ede — mondok — hallom, hogy sok szép régiséged van: remélem, te is adsz valamit a kárvallott főiskolának. Én megfaklyászeneltetlek, megénekeltetlek; pénzt is fogsz elvinni innen: de kölcsönben egy zenészeti alapítványt kell ten-ned!

Meg is történt. A főtanodának adott egy pompeji vázát s tett egy alapítványt is. A zenét, pénzt ő is megkapta.

A faklyászene estélyén meghívtam az ugynevezett „Burgot” is, (így hívták a Kemény-Zeyk lakást a „Varczagás” utcában.)

— Mind elmenjünk? — kérdi a kedves Zeyk Károlyné.

— Mind hát! Szívesen látjuk; tesz a mi lesz. Nem maradunk éhen!

Nem is maradtunk. Jaj, az enyedi tanárnak könnyű lakomát adni!

Annak daczára, hogy mint tanár s mint társadalmi, sőt némileg politikai egyén is annyira el voltam foglalva, Enyeden létem alatt, mint író is eleget működtem.

Nagyobb komoly munkáim voltak: „A Tisza bőlesője”, melyet illusztrációkkal a „Vasárnapi Ujság” adott ki. „A gyulafehérvár-n.-enyedi főiskola története”, egy nagyobb erdélyi közművelődési monographia, mely az erdélyi prot. iskolák rend- és módszerét, beléletét s N.-Enyednek kultúrtenetét hi-ven tükrözi vissza. „A gy.-monostori báró Kemény-család fejedelmi ágának oklevéltára” és a n.-enyedi várkastély leírása” illusztrációkkal, „Almády István naplója” a Thököly-féle korszakból jegyzetekkel ki-sérve, — mindhárom a magyar tud. akadémia ki-adásában. „A beszély elmélete”, mely a Kisfaludy-társaság” nagyobb jutalmát nyerte el.

Ezekon kívül tanítványaim számára a középkort dolgoztam ki műveltség-történeti alapon s azonkívül több rövidletet, politikát, diplomatikát stb.

Regényeim közül „A bujdosók” ittlétemben jelent meg. Irtam „Katalin” című drámát és „Mátyás király Erdélyben” című vigjátékot, melyet Kolozsvárt sikerrel adtak elő. 1864-ben a „Kosztolányi hölgyek” című két kötetes regényt, 1865. „Az ábrándozókat” és „Bethlen Gábor ifjusága” című két kötetben a Kisfaludy-társaság számára és fordítottam Prescott „V. Károly”-át Ráth Mór kiadásában; 1867-ben „Az ország sebei” című négy kötetes regényt az Atheneum számára; ezeken kívül igen nagy számu beszélyt, sok történeti, régészeti és tárczacikket. Ugyanezen idő alatt a n.-enyedi, munkácsi és szilágy-somlyói kisedővódákat indítványoztam, melyek ma mind virágzó intézetek.

Társadalmi uton, részint gyűjtes, részint műkedvelői előadások által közczélokra pár ezer forintot szereztem és működésem által elég népszerűségre is tettem szert; úgy hogy politikai eseményeknél is rendesen engemet vettek igénybe: így az erdélyi kormánybiztost, gróf Péchy Manót és Kemény Ist-vánt mint képviselőt nekem kellett üdvözlőnm;

ugyancsak b. Kemény István és Zeyk Károlylyal jelen voltam Gyulaférvárt Haynald püspök bucsuebédjén, midőn a hazafias főpapnak Erdélyt el kellett hagynia; szereplő részt vettem a megyei konferenciákon és gyűléseken is, az erdélyi muzeum orvosok és természetvizsgálók és az országos tanári értekezleteken is.

Utakat tettem Kolozsvárra, Gyulaférvárra többször, valamint Szilágy-Somlyóra is, különösen a vasut érdekében, de siker nélkül, továbbá Pestre. Munkácsra és Párisba a kiállítás alkalmával.

Végre 1868. nyarán kaptam a meghívást Pestre a balközéppárt részéről „Hazánk“ című politikai lap szerkesztésére.

A megváltás nehéz volt; az 1400 főre emelkedett virágzó főtanoda, sok jó barát és kellemes vidék marasztottak; de a jövedelmi csekély kilátás ez irányban a szervezetnek mondhatnám ridegsége, mely elismerést tényekben nem engedett, valamint már két gyermekemnek nevelésügye; végre a nagyobb tér, mely mint írónak kínálkozott, a főváros felé vontak: keserű kenyér volt, de meg kellett enni. Esetleg reám esett az iskolai év berekesztésének kötelessége, — ez a szó volt az utolsó tanártársaimhoz és szeretett növendékeimhez is.

Vigasztalt, hogy mindent virágzó állapotban hagyhattam hátra; a kis óvoda már rég fennállt; telket is vettünk számára és az általam indítványozott czüst sorsjátékkal megalapítottuk jövőjét. A főiskola tanuló ifjúsága köz- és magán convictussal segélyezve, tanári ereje, gyűjteményei szépen fölgypapodva; levél és régiségtára általam rendezve; derék dalár- és zenetársulat, uszoda és testgyakorló hely, — úgy hogy a külsőkben és lényegben alig maradt fenn kívánni való. Még szép kis magány szőlőském, mely ott volt lakásom közelében, s melyet részben sajátkezűleg ültettem be — még ez is virított, midőn mindent ott kellett hagyni. A város területileg vett bucsut tőlem, tanártársaimtól könnyek közt váltam meg: remélem, sőt tudom, hogy máig is jól emlékeznek felőlem.

(Folyt. köv.)

Gyümölcsészet.*]

Jó ojtó viasz és fakenőcs. Egy fél kiló közönséges fenyő szurkot lassu tűznél felolvasztunk, s olvadás közben hozzáadunk 30 gr. fagygyut, s midőn jól megolvadt lassanként bele töltünk folytonos kavarással egy fél decziliter erős szeszt. Az így nyert folyadék ecsettel kenhető, a levegőn megkeményedik, s egy pár évig sem hull le a fáról. A tavaszi ojtás bármely neménél szintén jó sikerrel használhatjuk, mert nem oly hig hogy a váglapok közé folylyon, nem is annyira kemény, hogy lapáttal kelljen kenegetni mint a híres l' Homme Leport-féle fa viaszt. Ha idővel megkeményedik megolvastva egy kevés szesz hozzáadása által kellő folyékony lesz.

A törpe kőrtefák alanyául rendszeren birset szoktunk használni, csak hogy a birs nem mindenütt diszlik jól, az alacsony rendes földet éppen úgy nem szereti mint a sovány agyagos dombot, s ha a hideg 20 Reom. fokot meg halad, csaknem bizonyos a pusztulása, különösen a lapos földeken. Használjunk helyette galagonyát, az jól diszlik a lapos földeken is s még a legsoványabb veres agyagban is megél; s a legerősebb hideget is baj nélkül állja ki. Igen jól diszlik galagonya alanyon és kitűnő szép gyümölcsöt terem a Nemes Kolmár s még e következő körte fajok: Angol vajoncza, Arenberg kolmárja. Nélis téli kőrtéje, Fírgel téli vajoncza. Jelenleg 34 fajjal teszek kísérletet, a melyek jól fognak diszteni és teremni időnként közé fogom tenni.

Kajszin barackot, ha korán még a fa nedve megindulása előtt ojtjuk el, a tavaszi ojtás módok bármelyikével éppen oly biztosan szaporíthatjuk, mint szemzéssel.

Piaczi árak.

Egy hektoliter	Sz.-Somlyó febr. 20.	Zilah febr. 21.	Tasnád jan. 12.	Sz.-Cseh jan. 29.	Krasna jan. 5.
árak krajczárookban					
Buza	488	625	500	490	500
Kétszeres	390	5—	440	—	485
Rozs	374	365	400	350	480
Árpa	370	—	—	—	—
Zab	195	320	250	175	200
Tengeri 100 kiló	420	415	5—	595	480
Széna 100 kiló	220	280	300	200	—
Marhahús	40	36	36	36	36

*) E rovat folytonos fenn maradását és gazdag tartalmát biztosítja azon körülmény, hogy több mint 2 évtized tapasztalatát s gondos megfigyelés eredményét közli igen tisztelt munkatársunk. Ajánljuk e rovatot olvasóink figyelmébe és pedig annyiaval inkább, mivel a phylloxera által megtámadott szőlő telepeink jövedelmi forrásait, csakis a gyümölcs-tenyésztés menével nagyobb felkarolása által feleltethatjuk. Szerk.

HIRDETESEK

Arverési hirdetmény.

Zilah városban Rákóczi-utca 58. szám alatt levő gőzmalom és szeszgyár, mely a zilahi 1648. sztkvben A. + 1—3. szám alatt alulírt társulat nevében áll, folyó évi márczius hó 2-án d. u. 2 órakor, s ezen határnap eredménytelensége esetében, ugyancsak f. évi május hó 4-én d. u. 2 órakor a társulat irodahelyiségében, a hozzá tartozó összes épületek s szeszgyári és gőzmalmi felszerelésekkel együtt önkényes árverésen el fog adatni.

A kikiáltási ár 10,000 forint o. é., készpénzben vagy óvadékképes papirban leteendő, bánatpénz 500 frt leend.

A vételár 3 egyenlő részletben az árverés napjától számított 30, 60. és 90 nap múlva lesz befizetendő.

Az igen kedvező s különösen a vételárnak 10 év alatti törlesztését is kilátásba helyező árverési feltételek a társulat üzlethelyiségében bármikor megtekinthetők, s kívánatra másolatban is megküldhetők.

Zilah, 1885. február hó 1-én.

Közép-Szolnokmegye zilahi takarékpénztári részvénytársulat.

34.—3—3

246.—1885.

Hirdetmény.

Tasnád város tulajdonát képező s commutative kezelt pálinkamérési és kántorkorcsmárlási joga 1885. évi ápril hó 24-től három egymásután következő évre, vagyis 1888. év ápril hó 24-ig bérbe adatnak.

Vállalkozók kötelesek zárt ajánlataikat f. évi márczius hó 1-ső napjának d. e. 9 óráig városi főbíróhoz beküldeni. — A kikiáltási ár 2000 frtban állapítatik meg. — vállalkozók kötelesek zárt ajánlataikhoz a kikiáltási ár 10%-át csatolni; a kikiáltási áron aluli ajánlatok nem vétetnek tekintetbe, ha zárt ajánlatok melletti bérbeadás nem sikerülne, úgy a nyilvános árverésen fog eszközöltetni, s az árverés határidejéül Tasnád város tanácsstermében f. évi márczius hó 1-ső napjának d. e. 9 órája tűzött ki.

A bérleti feltételek a városi jegyzői irodában a rendes irodai órák alatt betekintheők.

Kelt Tasnádon, 1885. február 4-én.

A városi képviselőtestület megbízásából

Horváth Lajos, jegyző.

36.—3—3.

Ház eladás Sz.-Somlyón.

Egy igen jó karban levő, esinos ház, 4 szobával és a szükséges gazdasági épületekkel, gyönyörű tágas kerttel, mely gyümölcs és dísz fákkal gazdagon be van ültetve, azonkívül értékes fái-kolával bir, regáljoggal együtt örök áron szabadkézből eladó. — A lakás a megyeház-utczában, tehát a legszebb helyen fekszik, s miután telekje igen nagy kiterjedésű, építkezésre is elegendő hely kínálkozik.

Bővebb felvilágosítással s levélbeni megkeresésre válaszzal szolgál

Sz.-Somlyón, 1885. február hó

Örv. Toperczer Lászlóné.

(Lakása: Megyeház-utca.)

38.—2—?

ELADÓ

Szilágymegye Göresön községében 12 darab anya és 1 darab apa sertés, tiszta eredeti Milos faj eladó. — Ugyanitt eladó mintegy 500 mmázsa anya és sarju széna, jóminőségű.

Értekezhetni levél által vagy személyesen alólírt tulajdonossal Göresönben (u. p. Zilah.)

41.—1—3

Badzey György.

2 772—1884. tlkv. sz.

Arverési hirdetmény.

Orosz Simon ügyvédnek Purde Onucz elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 24 frt 40 kr. tőke, 7 frt 90 kr. perbeli, 7 frt 55 kr. végrehajtási, 9 frt 95 kr. előbbi, 8 frt 10 kr. jelen árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül 1885. évi márczius hó 2-án délelőtt 9 órai

megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Alsó-Kaznaes község házához kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek egyes részletenkint szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Purde Onucznak alsó-kaznaesi 58 tjkvból a 73. sz. alatti belsőség, ház és tartozékok 694 frt kikiáltási ár mellett.

216 sz. a. kaszáló kikiáltási ára	18 frt.
264. „ szántó „ „	51 frt.
337. „ „ „ „	54 frt.
346. „ „ „ „	168 frt.
405. „ „ „ „	122 frt.
523. „ „ „ „	229 frt.

Árverelni szándékozók (kivételek nélkül) tartoznak a kikiáltásiár tizszáztoliat készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letét hivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és az Alsó-Kaznaes községi előljáráságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1884. december 9-én.

D O B O L Y I,
kir. jbiró.

39.—1—1.

2861—1884.

tlkv. sz.

Arverési hirdetmény.

Hermann Leopoldnak az Almasán Andreka birtokutódai elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 100 frt tőke, ennek 1872. évi december hó 14-től 1875. évi május hó 1-ig járó 40%, azon innen pedig 8% kamatai, 2 frt 12 kr. végrehajtási, 10 frt 25 kr. árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül 1885. évi márczius 16-ika délelőtt 10 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Réce község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Almasán Adreka birtokutódai Almasán Tögyer és Almasán Simontól a récei 137. tjkvbeli következő ingatlanok egyes részletenként; u. m.:

170. ház nr. 48. udvar, kert és tartozék kikiáltási ára	784 frt.
528. szántó kikiáltási ára	505 frt.
681. kaszáló „ „	510 frt.
1137. szántó „ „	110 frt.
1144 „ „ „	77 frt.
1463. „ „ „	22 frt.
1692. „ „ „	19 frt 50 kr.
1759. „ „ „	21 frt.
1809 „ „ „	145 frt.
2103. kaszáló „ „	42 frt.
2254. „ „ „	10 frt.
2401. szántó „ „	56 frt.
2736. „ „ „	22 frt.
2755. kaszáló „ „	93 frt.

II. Árverelni szándékozók (kivételek nélkül) tartoznak a kikiáltásiár tizszáztoliat készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó-mint letét hivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Réce községi előljáráságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1884. nov. 28.

D O B O L Y I,
kir. jbiró.

40.—1—1.

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság. 1885.